

да ухапе своиятъ братъ. Предъ по-силните и предъ по-богатите Хаджи Нико е просто на просто мекере; предъ тѣхъ е той нѣмъ, като риба, и каквото и да говори силниятъ, то Хаджията на сичко са сѫглашава. Напримѣръ, ако Хаджи Нико отиде при нѣкой консулъ и консулътъ му каже, че бѫлгарете трѣба да са преселатъ на месѣчината, то Нико захваща да наркара народътъ да пѫтува надъ облаците и тѣшко томува, който каже: „не бива“ него Нико нарича предатель, vagabontinъ и безумна глава; съ една дума, Хаджи Нико е робъ на по-силните и на по-умните.

Хаджи Нико е тѣрговецъ човѣкъ, но у него има нѣщо си, което са нарича чокайско, нотабилско, чорбаджийско, аристократическо, военно и сенаторско. За тия Никови качества и за неговите физически достоинства той е извѣстенъ на сичките кабинетни хора, и за това политиката е най-